

การศึกษาเชิงวิเคราะห์อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของนายอำเภอในการบริหารสุขาภิบาล

นายอนุ สงวนนาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

แผนกวิชาการปกครอง

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ. ศ. ๒๕๒๑

007953

i 18194576

AN ANALYTICAL APPRISAL OF DISTRICT OFFICERS' AUTHORITY FUNCTIONS
AND RESPONSIBILITY IN THE SANITARY ADMINISTRATION

Mr. Anu Sanguannam

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

for the Degree of Master of Political Science

Department of Government

Graduate School

Chulalongkorn University

1978

หัวข้อวิทยานิพนธ์   การศึกษาเชิงวิเคราะห์ต่ออำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของ
   นายอำเภอในการบริหารสุขาภิบาล

ชื่อนิสิต   นายอนุ สงวนนาม

อาจารย์ที่ปรึกษา   ศาสตราจารย์ จรูญ สุภาพ

แผนกวิชา   การปกครอง

ปีการศึกษา   ๒๕๒๑

บทคัดย่อ

ปัญหา

การปกครองท้องถิ่นรูปสุขาภิบาล เป็นองค์การปกครองท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุดรูปหนึ่ง วัตถุประสงค์ของการจัดการปกครองท้องถิ่นรูปสุขาภิบาลนั้นก็เพื่อให้สุขาภิบาลบริหารกิจการต่าง ๆ ในอันที่จะสร้างสรรค์ความเจริญในค้ำเศรษฐกิจสังคม และการเมืองให้แก่ท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ และสอดคล้องต่อความต้องการของประชาชน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับใ้การอำนวยความสะดวกและบริหารกิจการของข้าราชการและประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ ภายในขอบเขตและวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้

โดยเหตุที่การจัดการปกครองท้องถิ่นในรูปสุขาภิบาลตามหลักการและวิธีการที่กฎหมายกำหนดไว้ นั้น ยังมีลักษณะกระจายอำนาจไม่สมบูรณ์แบบเหมือนกับการปกครองท้องถิ่นในรูปเทศบาล เพราะสุขาภิบาลจัดตั้งขึ้นในท้องที่ที่มีความเจริญรองลงมาจากเทศบาล ฉะนั้นการดำเนินการปกครองท้องถิ่นรูปสุขาภิบาลจึงต้องจัดให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่นและประชาชน โดยเหตุนี้การปกครองท้องถิ่นในรูปสุขาภิบาลจึงอยู่ภายใต้การอำนวยความสะดวกของข้าราชการเป็นส่วนใหญ่ การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นส่วนรอง

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่ายและเหมาะสมกับความสามารถทางการ เมืองของประชาชน ในท้องถิ่น

นายอำเภอเป็นจักรกลที่สำคัญต่อการบริหารกิจการของสุขาภิบาล นายอำเภอในฐานะประธานกรรมการสุขาภิบาลได้รับมอบหมายให้มีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบในการบริหารกิจการสุขาภิบาลทั้งปวง ยิ่งไปกว่านั้นนายอำเภอในฐานะที่เป็นข้าราชการของรัฐบาลกลางยังมีความเกี่ยวพันกับกิจการของสุขาภิบาลทั้งในตำแหน่งนิเทศและพดุงนัยอย่างกว้างขวางอีกด้วย เมื่อนายอำเภอมีหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารกิจการของสุขาภิบาลอย่างกว้างขวางดังกล่าว ประกอบทั้งรัฐบาลเองยังไม่แน่ใจเกี่ยวกับความสามารถทางการ เมืองของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งในด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง และการใช้อำนาจควบคุม (popular control) ฉะนั้นรัฐบาลจึงจำเป็นต้องตรากฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ออกมาใช้บังคับ เพื่อให้การบริหารกิจการของสุขาภิบาลดำเนินไปด้วยดี ป้องกันความผิดพลาด อันจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ท้องถิ่นและประชาชนในท้องถิ่นอย่างรัดกุม จนทำให้นายอำเภอในฐานะผู้รับผิดชอบบริหารกิจการสุขาภิบาลขาดความเป็นอิสระในการบริหารงาน เพราะถูกครอบงำด้วยบทบัญญัติของกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่มากมายและมีลักษณะจำกัค จึงทำให้ดูเหมือนว่า การบริหารงานของสุขาภิบาลไม่มีประสิทธิภาพ ล้าช้า ไม่สนองความต้องการของประชาชน

ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่ง เกี่ยวกับการบริหารกิจการของสุขาภิบาลก็คือ รายได้ของสุขาภิบาลมีน้อยไม่ได้ส่วนสัมพันธ์กับการกิจอันเป็นหน้าที่ของสุขาภิบาลตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งกฎหมายกำหนดให้สุขาภิบาลมีหน้าที่ถึง ๑๐ ประการ เช่น หน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันโรค การรักษาพยาบาล การประปา ไฟฟ้า การคัมเพลิง การโยธา การกำจัดขยะมูลฝอย ฯลฯ จะเห็นได้ว่าหน้าที่ความรับผิดชอบของสุขาภิบาลดังกล่าว เป็นกิจการที่ต้องใช้จ่ายสูงมาก แต่ในขณะที่เกี่ยวกับสุขาภิบาลส่วนใหญ่จะมีรายได้ประมาณปีละ ๓ - ๔ แสนบาท สุขาภิบาลที่มีรายได้ถึงปีละ ๑ ล้านบาทมีเพียงไม่กี่แห่ง ดังนั้น เมื่อพิจารณาด้วยเหตุผลจะเห็นได้ว่าสุขาภิบาลส่วนใหญ่ไม่อาจจะรับผิดชอบงานในหน้าที่ได้ดีกว่าที่เป็นอยู่ เพราะอุปสรรคในด้านการเงิน

วิธีการศึกษา

"การศึกษาเชิงวิเคราะห์อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของ นายอำเภอในการบริหารสุขาภิบาล" เป็นการศึกษาวิเคราะห์ในทางกฎหมาย (legal study) โดยอาศัยพระราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๘๕ และกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หนังสือสั่งการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเป็นหลักในการศึกษา นอกจากนี้จะได้ศึกษาจากเอกสารสำคัญต่าง ๆ เช่น คำว่า เอกสาร วารสาร ทางด้านการเมืองการปกครองท้องถิ่น การบริหารท้องถิ่น การคลังท้องถิ่น ฯลฯ มาอ้างอิง รวมตลอดถึงอาศัยประสบการณ์ (experiences) ของผู้เขียนในฐานะที่มีส่วนรับผิดชอบอย่างใกล้ชิดกับกิจการสุขาภิบาลทั้งในฐานะ ปลัดสุขาภิบาล และประธานกรรมการสุขาภิบาลมาพิจารณาศึกษาร่วมกับแนวทางการวิเคราะห์โครงสร้าง (structural analysis) ความคู่กันไป

ข้อสรุป

ผลของการศึกษาสรุปได้ว่า เป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ กล่าวคือ นายอำเภอในฐานะประธานกรรมการสุขาภิบาล ไม่อาจจะบริหารกิจการสุขาภิบาลให้เจริญก้าวหน้าอย่างมีประสิทธิภาพสมบูรณ์ตามเป้าหมายหรืออุดมคติที่ตั้งไว้ เพราะอุปสรรคที่สำคัญ ๒ ประการ คือ

๑. นายอำเภอในฐานะประธานกรรมการสุขาภิบาลขาดความเป็นอิสระในการบริหาร เพราะถูกจำกัดโดยกฎหมาย ระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ของทางราชการส่วนกลาง

๒. รายได้ของสุขาภิบาลน้อยไม่เป็นการเพียงพอแก่การปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ทั้งนี้เพราะท้องถิ่นสุขาภิบาลส่วนใหญ่ความเจริญทางด้านเศรษฐกิจยังไม่อยู่ในระดับที่น่าพอใจ ประถมทั้งสุขาภิบาลมีรายได้จากภาษีอากรน้อยประเภท และได้รับส่วนแบ่งในอัตราที่ต่ำ

ยิ่งไปกว่านั้น การที่สุขาภิบาลอยู่ภายใต้การอำนวยความสะดวกและการปฏิบัติการของข้าราชการเป็นส่วนใหญ่ ประชาชนมีส่วนร่วมน้อย ข้าราชการที่ต้องรับผิดชอบงานของสุขาภิบาลก็มีภาระกิจในหน้าที่ประจำอยู่แล้ว จึงทำให้การบริหารกิจการของสุขาภิบาลมีประสิทธิภาพต่ำลงไปอีก

ข้อเสนอแนะ

จากผลของการศึกษาวิจัย เรื่อง "การศึกษาเชิงวิเคราะห์อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบของ นายอำเภอในการบริหารสุขาภิบาล" เห็นว่ามีข้อเสนอแนะที่ควรพิจารณา ดังต่อไปนี้

๑. ควรมีการปรับปรุงโครงสร้างของสุขาภิบาลใหม่ โครงสร้างใหม่นี้ควรเป็นโครงสร้างที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกิจการของสุขาภิบาลมากขึ้น และลดบทบาทการบริหารกิจการสุขาภิบาลของฝ่ายข้าราชการลงให้เหลือน้อยที่สุดเท่าที่จำเป็น เพื่อประโยชน์ในการฝึกฝนให้ประชาชนในท้องถิ่นคุ้นเคยกับกระบวนการปกครองตนเอง และสามารถที่จะรับภาระทั้งของจากฝ่ายข้าราชการในอนาคตอันใกล้ เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการปกครองท้องถิ่นอันแท้จริง

๒. ควรได้มีการปรับปรุงเกี่ยวกับรายได้ของสุขาภิบาล เพื่อให้สุขาภิบาลมีรายได้เพียงพอแก่การปฏิบัติหน้าที่ในการทำนุบำรุงท้องถิ่น สร้างความผาสุกให้แก่ประชาชน การปรับปรุงเกี่ยวกับรายได้ของสุขาภิบาลนี้ สิ่งที่ต้องดำเนินการได้ทันทีและไม่มีผลกระทบกระเทือนแก่ประชาชน ตลอดจนสร้างความรู้สึกที่เป็นธรรมให้แก่ผู้มีหน้าที่เสียภาษีก็คือการปรับปรุงประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีให้ได้ผลสมบูรณ์โดยน่าจะนำโครงการ "แผนที่ภาษี" ของกรุงเทพมหานครและเทศบาล มาพิจารณาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่การจัดเก็บภาษีของสุขาภิบาล

๓. ควรได้มีการพิจารณาปรับปรุง กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสุขาภิบาลไม่ให้มีลักษณะจำกัดเกินไป จนทำให้ผู้บริหารงานของสุขาภิบาลขาดความอิสระในการทำงาน อันเป็นอุปสรรคที่สำคัญของการบริหารกิจการสุขาภิบาลประการหนึ่ง.

Thesis Title   An Analytical Appraisal of District Officers'
                         Authority Functions and Responsibilities in
                         the Sanitary Administration

Name   Mr. Anu Sanguannam

Thesis Advisor   Professor Jaroon Soopharb

Department   Government

Academic Year   1978

ABSTRACT

Problem Identification

The existence of the Sanitary Authorities, the oldest form of local government ever established in modern Thailand, have, since its inception, had significant links with the daily life of the people living within their jurisdictions. The aims are to provide an efficiently economic, social and political development and democratic socialization for the benefits of the local residents. The legal administration and supervision, however, have been placed in the hands of the civil servants plus a number of elected citizens.

Notwithstanding, the principle of decentralization has not yet been fully applied to the Sanitary Authorities due to their establishment in the relatively less developed areas than that of the Municipalities. Consequently, the supervisory role of regional

civil servants have been the significant practice while the participatory activities of the people are, at the moment, considered auxiliary. The present standard practice has yielded certain marginal advantages, namely, a relatively low operational cost and an appropriate organizational structure and functions commensurate with the generally underqualified local electorate.

In this connection, the district officers have been the vital link as well as the important administrator solely entrusted with the overall Sanitary responsibilities.

Because of the magnitude of "de facto" and "de jure" authority explicitly and implicitly given to the district officers regarding the Sanitary affairs coupled with the generally low degree of political consciousness and orientation among local citizens, invariably causing an ineffective popular control, it is, therefore, deemed necessary by the national government to prescribe certain laws and regulations for the prevention of possible errors and damages committed by the authorities.

However, the legal limitations imposed on the district officers are so rigid and inflexible that the administrative discretions, autonomous characteristics of the Sanitary Authorities and substantial satisfaction of the people's needs almost virtually disappear from the local scenes.

In addition, the meager revenues presently obtained by a large number of the Sanitary Authorities have become a major impediment

hindering the fulfillment of the important tasks.

Legally assigned duties, ranging from water-work, power supply, water and/or land communication to garbage disposal, are, accordingly, hampered.

Each of these responsibilities is so costly that the average annual tax return of the Sanitary Authorities in general amounting to no more than four hundreds thousand bahts barely meet the expenses incurred in each working program. Financial handicaps are, at present, still insurmountable.

Methodology

Legal survey, documentary studies, structural analysis and field observations coupled with first-hand experience are simultaneously utilized in analyzing all possible variables connecting with the verification of the validity of the proposed hypotheses.

Conclusions

Findings have both supported and justified the hypotheses. That is to say, the district officers in their capacity as the presiding officials of the Sanitary Authorities are not able to fulfill their responsibilities efficiently and substantially due to legal, regulatory and revenue limitations and low popular participation. The officials, spared to the Sanitary administration, are themselves fully occupied by the routine governmental duties.

๗

The situation, thus, adversely effects the overall administrative outputs of the Sanitary Authorities.

Recommendations

Certain improvements and corrections should be systematically implemented.

Structurally, the Sanitary organizations should simultaneously increase the popular participation and reduce the official roles of the bureaucrats especially the district officers. The long term benefit is democratically political socialization and orientation.

Financially, revenue collection measures must be seriously considered so as to improve monetary strength for necessary operation and services.

Aiming at giving administrative discretion for flexible and positive outputs, realistic reexamination and evaluation of all laws and regulations regarding Sanitary Authorities must be urgently done.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิติกรรมประกาศ

เนื่องจากกิจการสุขาภิบาลเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับความเจริญของท้องถิ่น หากการบริหารและการดำเนินงานในระดับนี้ได้รับความสำเร็จแล้ว ความเจริญก้าวหน้าของท้องถิ่นและความสำนึกทางการเมืองของประชาชนอันเป็นปัจจัยสำคัญของชาติไปโดย และความมั่นคงของชาติก็จะบังเกิดขึ้น

การเขียนวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ เกิดขึ้นจากแรงคลุใจทั้งจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้เขียนในฐานะที่เป็นข้าราชการ สังกัดกรมการปกครอง ตำแหน่งนายอำเภอ ซึ่งต้องปฏิบัติงานเกี่ยวกับสุขาภิบาลหลายปี และจากการสนับสนุนของบรรดาอาจารย์ผู้ซึ่งต้องการให้ผู้เขียนในฐานะที่เป็นนักศึกษาระดับอุดมศึกษาและผู้รับผิดชอบโดยตรงได้ศึกษาตรวจสอบและประเมินผล โครงสร้างและการดำเนินงานสุขาภิบาลอันเป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญของชาติโดยละเอียด

ผู้เขียนได้รับความกรุณาจาก ศาสตราจารย์จรูญ สุภาพ ซึ่งรับเป็นที่ปรึกษา สละเวลาให้แนวทางในการวิเคราะห์และช่วยให้ข้อคิดในคามวิธีการศึกษาและการมองปัญหาทั้งในแนวลึกและในแนวกว้าง รวมทั้งหลักการพิจารณาวิเคราะห์โครงสร้างและหน้าที่ที่แน่นอนใหม่

อีกท่านหนึ่งคือ รองศาสตราจารย์ ประหยัด หงษ์ทองคำ ที่ให้คำแนะนำ โดยละเอียด นอกจากนั้นยังช่วยตรวจสอบข้อบกพร่องหลายประการ อำนวยความสะดวกในการติดต่อสอบถามและค้นคว้าหาหลักฐานต่าง ๆ รวมทั้งให้ข้อมูลใหม่ ๆ ที่เป็นสาระสำคัญ เพื่อประกอบในการเขียนจนสำเร็จลุล่วงไปท้ายดี

ผู้รู้อีกท่านหนึ่งที่ผู้เขียนใคร่กราบขอบพระคุณคือ ศาสตราจารย์สมพงศ์ เกษมสิน ซึ่งได้กรุณาให้กำลังใจและความรู้จากประสบการณ์อันกว้างขวางของท่านที่ได้เคยทำงาน ระกัชนโยบายมาแล้วแก่ผู้วิจัย

ทุกท่านที่ได้กล่าวนามมาทั้งหมดนี้ได้อพยพช่วยเหลือสนับสนุนในการศึกษาและ
เขียนวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด จึงใคร่ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ด้วย.

อนุ สงวนนาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ช
กิตติกรรมประกาศ	ฅ
สารบัญตาราง	ค
บทที่	
๑ ความทั่วไป	๑
ความสำคัญของ เรือง	๖
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	๘
สมมติฐานของการวิจัย	๑๐
วิธีการศึกษา	๑๐
วิธีการเสนอเรือง	๑๑
ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา	๑๒
๒ วิวัฒนาการของ สุนัข	๑๔
สุนัข	๑๕
สุนัข	๑๖
การสุนัขตามพระราชนัดดีจัดการสุนัข	
ตามหัว เมือง ร.ศ. ๑๒๗	๒๒
การสุนัขที่ได้แก้ไขเพิ่มเติมพระราชนัดดีจัดการสุนัข	
ตามหัว เมือง ร.ศ. ๑๓๑ (พ.ศ. ๒๔๕๔)	๒๒
การสุนัขในปัจจุบัน	๓๑

๓	หลักการ โครงสร้าง องค์การ และ กระบวนการสหภาพบาล	๕๑
	หลักการ	๕๑
	โครงสร้างและองค์การสหภาพบาล	๕๔
	คณะกรรมการสหภาพบาล	๕๔
	คณะกรรมการสหภาพบาลโดยตำแหน่ง	๕๑
	คณะกรรมการสหภาพบาลโดยการแต่งตั้ง	๕๑
	คณะกรรมการสหภาพบาลโดยการเลือกตั้ง	๕๒
	การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการสหภาพบาล	๕๕
	กระบวนการสหภาพบาล	๕๘
	การบริหารกิจการสหภาพบาล	๕๘
	คณะกรรมการสหภาพบาลในฐานะฝ่ายบริหาร	๕๘
	คณะกรรมการสหภาพบาลในฐานะฝ่ายนิติบัญญัติ	๕๘
	การกำหนดนโยบาย	๖๐
	การประชุมคณะกรรมการสหภาพบาล	๖๐
	การจัดทำแผนดำเนินงานของสหภาพบาล	๖๕
	การจัดทำงบประมาณสหภาพบาล	๖๗
	การจัดทำบัญชีฉบับสหภาพบาล	๗๐
	เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานสหภาพบาลและส่วนการบริหารสหภาพบาล	๗๓
	หน้าที่ของสหภาพบาล	๗๕
	งบประมาณสหภาพบาล	๘๑

๔	การวิเคราะห์บทบาทอำนาจหน้าที่ของ นายอำเภอเกี่ยวกับ การบริหารกิจการสุชาภิบาล	๕๔
	บทบาทอำนาจหน้าที่ของ นายอำเภอในการบริหารกิจการ สุชาภิบาลค่านิตินัย	๕๔
	อำนาจออกข้อบังคับสุชาภิบาล	๕๖
	อำนาจหน้าที่ในการจัดหารายได้สุชาภิบาล	๑๐๒
	อำนาจหน้าที่ในการ เบิกจ่ายเงินสุชาภิบาล	๑๐๖
	อำนาจหน้าที่ในด้านการพัฒนาท้องถิ่นและกำหนดนโยบาย ๑๐๗	
	อำนาจหน้าที่ในด้านการคลัง	๑๑๓
	อำนาจหน้าที่ในด้านการสัมพันธ์ระหว่างสุชาภิบาลกับ ภูมิภาคและส่วนกลาง	๑๑๗
	บทบาทอำนาจหน้าที่ของ นายอำเภอในการบริหารกิจการ สุชาภิบาลค่านพถตินัย	๑๒๑
	ในด้านการบริหารงานบุคคล	๑๒๒
	บทบาทอำนาจในการตัดสินใจในเรื่องความคิดริเริ่ม (initiative)	๑๒๒
	ด้านการคลัง	๑๒๖
๕	การวิเคราะห์การควบคุมสุชาภิบาลในอำนาจหน้าที่ของ นายอำเภอ ค่านิตินัยและค่านพถตินัย	๑๓๑
	ค่านิตินัย	๑๓๒
	ด้านการปกครอง	๑๓๓
	ด้านการออกกระเปียบข้อบังคับให้สุชาภิบาลปฏิบัติ	๑๓๗
	ด้านการคลัง	๑๓๘

บทที่

๗

หน้า

คำนำ

๑๔๒

การควบคุมด้านการปกครอง

๑๔๓

การอกระเบียบข้อบังคับให้สมาชิกสภาปฏิบัติ

๑๔๗

การคลัง

๑๔๗

๖ บทสรุปและข้อเสนอแนะ

๑๕๖

สรุปการวิเคราะห์สภาพปัญหาสมาชิกสภา

๑๕๗

ข้อเสนอแนะสู่ทางในการแก้ไขปัญหของสมาชิกสภา

๑๖๕

คำนำกฎหมาย

๑๖๕

คำนำการบริหารงานสมาชิกสภา

๑๖๗

คำนำการศึกษา

๑๖๘

คำนำรายได้ของสมาชิกสภา

๑๗๐

การพิจารณาปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับโครงสร้างของ
สมาชิกสภา

๑๗๕

สรุป

๑๘๖

บรรณานุกรม

๑๘๖

ประวัติผู้เขียน

๑๘๕

ก

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

๑	แสดงจำนวนสุขาภิบาลที่จัดตั้งขึ้นตามพระ ราชบัญญัติสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๔๘๕ ตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๐	๓๗
๒	แสดงรายชื่อสุขาภิบาลขยายพื้นที่เดิม เขตอำเภอทั่วประเทศ	๔๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย